

Hyvä

sanoma

Digi

TEEMA
Ihmissuhteet

YKITTÄJÄN KESÄHERKKUJA

Maria Kuivinen iloitsee omannäköisestä elämästä

*”Riitän
Jumalaa, että olen hengissä”*

Joni Jalosen elämä korjaantui Kan-kodilla s. 44

*"Muistan
ensimmäiset
tilanteet,
joissa olin
alakynnessä."*

ARKA POIKA LÖYSI ISÄN RAKKAUDEN

Rakkamiehen pitkä tie valoon

Koulukiusaamisen tuoma paha olo heijastui Pekka Parkkosen ihmissuhteisiin. Nyt hän opettelee elämään Jeesuksen antamassa vapaudessa.

teksti **Ruut Ahonen** // kuvat **Sakari Röyskö**

Juhannusaatto 2013 oli käännyksensä yöhön. **Pekka Parkkonen** oli juuri palannut naisystävänsä kanssa ulkomailta. Kotimatka Ouluun oli mennyt riitelyksi, eikä lomakaan ollut sujunut paljon ruusuiseemmin.

Pariskunta kurvasi kireissä tunnelmissa tutun kadun varteen, ja Pekka nousi autosta. Sen jälkeisistä tapahtumista hänellä on vain sumeita muistoja.

– Yritin mennä auton eteen, ettei toinen lähtisi ajamaan. Siihen loppuvat muistikuvani.

Pekka palasi tajuihinsa Oulun yliopistollisen sairaalan teho-osastolla. Kaatuessaan hän oli lyönyt päänsä as-

falttiin. Tutkimuksissa ilmeni, että isku oli aiheuttanut vakavan aivovamman.

Peruskoulun pituinen painajainen

Lähes vuoden sairausloma vei 31-vuotiaan rekkamiehen talouden yhä pahemmin solmuun. Onnettomuus pysäytti mutta ei saanut juhlimista ja holtitonta rahankäyttöä loppumaan.

Pekka oli koko ikänsä kamppailut alemmuudentunnetta vastaan. Sen juuret palautuivat erälle toiselle asfaltille Haukiputaan Kellon Kiviniemeen – pihalle, jonne arka ja vetäytyvä poika asteli reppu selässään elokuussa 1992.

Kovat sanat ja töniminen alkoivat lähes saman tien.

– Muistan ensimmäiset tilanteet, joissa koin, että hetkinen, minähän olen alakynnessä enkä pysty laittamaan itse kamppoihin.

Pekka kärsi koulukiusaamisesta hiljaa itsekseen, koska häpeä esti puhumasta siitä kotona. Niinpä hän vain toivoi, että painajainen loppuisi. Mutta se jatkui läpi peruskoulun.

Karmeimpina Pekka muistaa yläasteen välitunnit, joilla hän yritti vain pitää välituntivalvojan koko ajan näkyvissään, ettei kävisi huonosti.

– Ei siihen kiusaamiseen ollut mitään erityistä syytä. Olin vain hiljaisempi ja vetäydyin porukasta. Äänekkäämpien oli helppo kohdistaa »